Kirkenyt

Bekendtgørelse om De Halvfjerds' Syvende og Ottende Kvorum

Retningslinjer og bekendtgørelser

Det Første Præsidentskab skrev for nylig i et brev til præstedømmelederne:

»Med de yderligere medlemmer i De Halvfjerds' Fjerde Kvorum, som blev godkendt ved sidste generalkonference, er De Halvfjerds' Syvende Kvorum blevet organiseret ved deling af det fjerde kvorum.

Medlemmerne af det syvende kvorum kommer fra områderne Brasilien Nord, Brasilien Syd, Chile og Sydamerika Syd. Det fjerde kvorum består af brødre, der tjener i områderne Mellemamerika, Mexico Nord, Mexico Syd, Sydamerika Nord og Sydamerika Vest.

Desuden har det store geografiske område, der dækkes af De Halvfjerds' Tredje Kvorum gjort det tilrådeligt at oprette De Halvfjerds' Ottende Kvorum. Dette nye kvorum består af område-halvfjerdsere fra områderne Asien, Asien Nord, Australien, New Zealand/Stillehavsøerne samt Filippinerne. Det tredje kvorum består af brødre, der tjener i områderne Afrika Sydøst, Afrika Vest, Centraleuropa, Østeuropa samt Vesteuropa.« ■

KORT AF THOMAS S. CHILD

De områder, som De Halvfjerds' Tredje og Fjerde Kvorummer har dækket, er nu opdelt i de nye kvorummer, De Halvfjerds' Syvende og Ottende Kvorum.

Nyt Kirkehistorisk Bibliotek opføres

Der er bekendtgjort planer om at opføre en ny bygning i Salt Lake City til Kirkehistorisk Bibliotek, som bliver hjemsted for over 3,5 million af Kirkens optegnelser, manuskripter, publikationer, fotografier og audiovisuelle materialer af historisk værdi.

Biblioteket, som opføres over for Konferencecentrets østlige side, bliver på fem etager, får et areal på 23.000 kvadratmeter og vil blive bygget i samme stil som Konferencecentret. Eftersom det nye bibliotek bliver meget større end det eksisterende,

Det nye Kirkehistoriske Bibliotek bliver på fem etager og 23.000 kvadratmeter og vil ligge øst for Konferencecentret.

får Kirken mere arkivplads til yderligere materialer.

Det nye bibliotek, som vil erstatte det eksisterende i Kirkens Kontorbygning, vil få flere læsesale, og et område for særsamlinger vil være offentligt tilgængeligt.

»Det nye Kirkehistoriske Bibliotek vil blive hilst velkommen af dem, som ønsker at lære mere om de sidste dages helliges historie,« sagde ældste Marlin K. Jensen fra De Halvfjerds, som er Kirkens historiker og arkivar.

Byggeriet påbegyndes senere i år. Kirken venter bygningen færdig i slutningen af 2007. Biblioteket bliver bygget på en grund, der for tiden er en parkeringsplads med plads til 272 biler. Bill Williams, direktør for Kirkens Byggeafdeling, siger, at Kirken vil anlægge en midlertidig parkeringsplads.

Bror Williams fortæller også, at biblioteket får samme atmosfære som Main Street Plaza, og at det får »samme karakter« som Tempelpladsen. ■

Kirkens Uddannelsessystem underviser medlemmerne flittigt

Walter Cooley, Kirkens tidsskrifter

Kirkens Uddannelsessystem er et vidnesbyrd om, hvor stor vægt Kirken lægger på uddannelse. Ældste W. Rolfe Kerr, leder af Kirkens Uddannelsessystem, siger, at det er vigtigt, at medlemmerne lytter til præsident Gordon B. Hinckleys råd om uddannelse.

Præsident Hinckley har sagt: »Uddannelse er den nøgle, som åbner mulighedernes port for jer. Det er værd at yde ofre for … Udnyt alle de muligheder for uddannelse, som I har adgang til« (»Inspirerende tanker«, *Liahona*, juni 1999, s. 4-5).

Kirkens Uddannelsessystem er en organisation med mange facetter, hvis opgave er at opfylde Herrens opfordring: »Lær flittigt« (L&P 88:78). Sidste år tog Kirkens Uddannelsessystem denne opfordring op og underviste godt og vel 1,2 million elever, unge som gamle inden for og uden for vores trosretning.

Kirkens Uddannelsessystem tilbyder undervisning verden over via fire hovedprogrammer: Højere uddannelse (Kirkens universiteter), religionsundervisning (seminar og institut), under- og mellemskole samt fortsættelsesundervisning.

Historie

Uddannelse har altid haft stor betydning blandt Kirkens medlemmer. Da de sidste dages hellige begyndte at kolonisere det vestlige Nordamerika, oprettede de ofte offentlige skoler eller skoler for menighedens medlemmer. I tidens løb blev en række akademier stiftet. For at kunne lede disse akademier oprettede Kirken i 1888 Kirkens Uddannelseskomité.

Kirken enten nedlagde eller overdrog de fleste af disse skoler til lokalsamfundet, efterhånden som uddannelse blev lettere tilgængelig for offentligheden. Nogle af de mest kendte blandt disse institutioner eksisterer den dag i dag og omfatter University of Deseret (University of Utah), Brigham Young College (Utah State University), Weber Stake Academy

(Weber State University), Sanpete Stake Academy (Snow College) samt St. George Stake Academy (Dixie State College). Kirkens Uddannelsessystem står stadig for fire af de oprindelige læreanstalter: Brigham Young Academy (BYU), Bannock Stake Academy (BYU-Idaho), Salt Lake Academy (LDS Business College) samt Juarez Academy i Mexico.

I dag ledes Kirkens Uddannelsessystem af Kirkens Uddannelseskomité for seminar, institut, grund- og mellemskole samt bestyrelser for hver af de højere uddannelsesinstitutioner. Bestyrelsen består af Det Første Præsidentskab, tre medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, De Halvfjerds' seniorpræsident, hovedpræsidentinden for Hjælpeforeningen og hovedpræsidentinden for Unge Piger.

Videregående uddannelse

Kirkens højere læreanstalter omfatter LDS Business College og de tre læreanstalter med navnet Brigham Young: Brigham Young University (BYU) i Provo, BYU-Hawaii (Laie) samt BYU-Idaho i Rexburg.

Disse institutioner har ca. 45.000 studerende på selve universiteterne samt yderligere 472.000, der er tilknyttet fortsættelsesundervisningen. Ældste Kerr siger, at hvert universitet har sin egen enestående mission og rolle i Kirkens Uddannelsessystem.

LDS Business College tilbyder primært karriereorienteret uddannelse, men også forberedelseskurser til optagelse på andre universiteter.

BYU tilbyder lavere universitetsgrader i en lang række fag samt visse kandidat- og ph.d-uddannelser. Ældste Kerr siger, at bestyrelsen betragter BYU som en uddannelsesinstitution for universitetsuddannelser, selvom universitetet er involveret i store forskningsprojekter med medvirken af mange universitetsstuderende og -kandidater.

BYU-Hawaii tilbyder lavere universitetsuddannelser og har den største procentdel af internationale studerende blandt alle universiteter i USA. Ældste Kerr siger, at universitetets mission fortsat vil være at skabe balance mellem forskellighed og kultur.

Den nyeste uddannelsesinstitution med fireårige uddannelser er BYU-Idaho. I 2000 overgik stedet, som dengang hed Ricks College, fra at være en uddannelsesinstitution med toårige uddannelser til at være et universitet, der tilbyder adgangskurser til fireårige bacheloruddannelser. BYU-Idahos primære rolle er undervisning, fortæller ældste Kerr. Fakultetet tilbydes jævnligt sabbatsår til faglig videreuddannelse med vægt på personlig forskning, skønt forskning og publikationer ikke står øverst på listen. Derimod fokuserer deres forskning på forbedret undervisning.

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt, at selv om ikke alle medlemmer kan gå på en af Kirkens uddannelsesinstitutioner, vil Kirken fortsat stå for

FOTO: ADAM C. OLSON

Verenaisi Moimoi dirigerer sangen ved årsafslutningen på Fiji LDS Church College, hvor der går over 300 elever.

disse højere læreanstalter som vidne om betydningen af uddannelse.

Han har sagt: » … vi vil beholde dem, vi har, som flagskibe, der vidner om denne kirkes store og inderlige engagement i uddannelse, både religiøs og verdslig, at fremragende verdslig uddannelse kan opnås i et miljø med religiøs tro« (»Hvorfor vi gør nogle af de ting, vi gør«, *Liahona*, jan. 2000, s. 67).

Seminar og institut

I samme tale nævnte præsident Hinckley også, at disse kirkeejede uddannelsesinstitutioner vil få støtte af seminar- og institutkurser viden om.

Seminar blev oprettet i 1912 på Granite High School i Salt Lake City. Kirken oprettede undervisningen som supplement til den offentlige skolegang, efter at Kirkens mellemskoler begyndte at lukke først i 1900-tallet. Den første seminarklasse havde 70 elever. I dag er der på verdensplan over 360.000 seminarelever.

Seminarelever følger en af tre undervisningstyper: Seminar i skoletiden, morgenseminar eller seminar som hjemmestudium.

Seminar i skoletiden tilbydes i dele af Arizona, Colorado, Idaho, Nevada, New Mexico, Oregon, Utah, Washington og Wyoming i USA samt i Alberta i Canada. I 1950 udvidede Kirken seminarundervisningen til elever, som ikke kunne gå til seminar i skoletiden. Denne undervisning blev kaldt morgenseminar.

Seminar på verdensplan

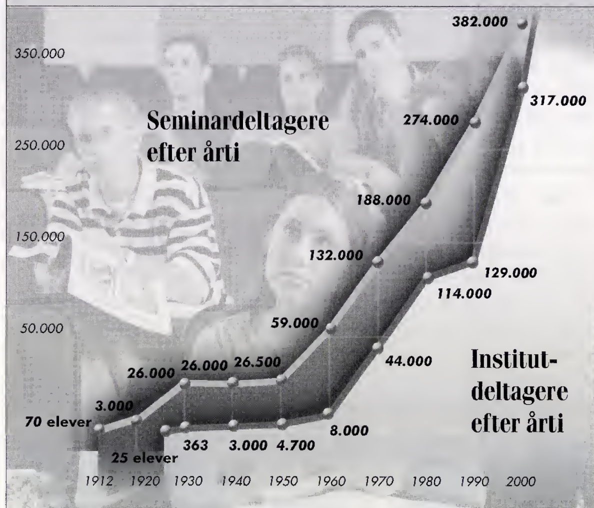
Seminarprogrammer på verdensplan: 4.395

Tilmeldte seminarelever ved udgangen af skoleåret 2003-2004: 361.689

Seminar i skoletiden: 121.576 elever (33,6%)

Morgenseminar: 209.627 elever (58,0%)

Hjemmestudium: 30.486 elever (8,4%)

Institut på verdensplan

Institutprogrammer på verdensplan: 2.214

Institutdeltagere ved udgangen af skoleåret 2003-2004: 365.070

GRAFIK: THOMAS S. CHILD

Selvom mange af eleverne i morgenseminar går til seminar inden skoletid, kan der undervises dagligt når som helst uden for skoletiden. Elever, der deltager i morgenseminar, udgør 58 procent af alle seminarelever. De første steder, hvor der blev afholdt morgenseminar uden for USA, var i Finland og Tyskland i 1962. Nu er der seminarundervisning i ca. 140 lande.

Der, hvor seminar i skoletiden eller tidligt om morgenen ikke er muligt, kan eleverne deltage i et hjemmestudium. Eleverne studerer bestemte skriftsteder og materialer og mødes så med andre elever og en lærer en gang om ugen for at tale om det, de har lært.

I 1926 begyndte Kirken af opføre institutbygninger ved universiteter, som ikke blev drevet af Kirken. I disse institutbygninger tilbød man religionsundervisning for

universitetsstuderende. Der er nu over 365.000 institutelever, som deltager i 2.214 institutkurser verden over.

Den første internationale institutundervisning blev indført i Australien og Storbritannien i 1969. Der tilmeldes stadig flere institutelever på internationalt plan for hvert år, og der er nu flere end i USA.

Præsident Hinckley har beskrevet, hvordan institut gavner deltagerne: »Det gør tilværelsen bedre for elever over hele verden. I institut finder unge voksne gode bekendtskaber, de lærer noget, de får sociale oplevelser, ja, tilmed ægtemænd og hustruer inden for troen« (»Dette storslåede år ved årtusindeskiftet«, *Liahona*, jan. 2001, s. 81).

Unge sidste dages hellige universitetsstuderende er ikke de eneste, som nyder godt af programmet. Mange institutelever, unge som gamle, går ikke på universitetet. Desuden melder medlemmer af andre trosretninger sig hvert år til institut.

Ældste Kerr har sagt, at institut er blevet så let tilgængeligt, at mange medlemmer kan deltage i programmet på en eller anden måde. »Der er meget få steder, hvor unge mennesker ikke kan gå til institut, enten til fast etablerede institutprogrammer eller kurser i stavene,« sagde ældste Kerr.

Undervisning for grund- og mellemskole

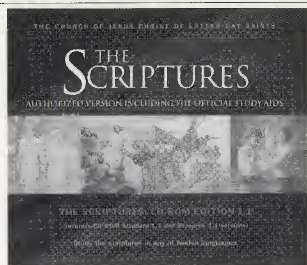
Kirken er gået ind i undervisning for grund- og mellemskolen uden for USA i latinamerikanske områder og områder i Stillehavet, hvor der ikke har været mulighed for offentlig undervisning. Der er oprettet adskillige skoler, men efterhånden som offentlig skolegang blev mere udbredt, er de kirkeejede skoler, som blev ledet af Kirken, nedlagt. Der eksisterer stadig nogle få af disse skoler: 16 i Stillehavsområdet og to i Mexico. Disse 18 skoler har i alt 9.255 elever.

Videreuddannelse

Kirkens Uddannelsesstem tilbyder en lang række muligheder for at uddanne sig yderligere, bl.a. ved Uddannelsesugen, Især for unge, træf og workshops samt langdistancekurser. Disse kurser tilbyder både online- og traditionelle brevkurser med henblik på personlig udvikling samt pointgivende undervisning til gymnasiet eller universitetet.

Velsignelser ved deltagelse

Kirkens Uddannelsessystems fire hovedfelter hjælper stadig eleverne til at følge præsident Hinckleys råd om at uddanne sig mest muligt. Som resultat af at følge dette råd bliver eleverne velsignet. Ældste Kerr har beskrevet de velsignelser, som eleverne kan opnå: »De, som deltager i disse programmer, forbereder sig i virkeligheden ikke blot til en karriere og et bedre familieliv, men til at blive bedre borgere og til at opbygge Kirken, hvor de end bor.« ■

De nye skrifter: Cd-rom-udgave 1.1 ***indeholder standardværkerne på engelsk, Det Gamle Testamente på hebraisk, Det Nye Testamente på græsk samt tre-i-en-udgaven og studiematerialer på cebuano, finsk, fransk, tysk, ilokano, italiensk, norsk, portugisisk, rumænsk, spansk og tagalog.***

The Scriptures: CD-ROM 1.1 udgivet

Efter Kirkens udgivelse af *The Scriptures: CD-ROM 1.0* i 2001 har medlemmerne kunnet læse skrifterne blot ved et museklik. Med den nylige udgivelse af *The Scriptures: CD-ROM 1.1* er det ikke blot blevet lettere for medlemmerne af søge efter specifikke oplysninger, men de kan også søge på flere sprog på samme CD.

1.0-udgaven indeholder standardudgaven og skrifterne på to separate cd'er. 1.1-udgaven indeholder både standardudgaven og skriftsamlingen på samme cd.

Med 1.0-udgaven kunne man foretage grundlæggende søgninger og tekstsammenligninger mellem engelsk og de fire øvrige sprog på cd'en, men med 1.1-udgaven kan man f.eks. søge efter, hvor hyppigt et ord forekommer i teksten, og

der er mulighed for at sammenligne mellem op til otte sprog samtidig.

De fem sprog i 1.0-udgaven omfatter standardværkerne på engelsk, tre-i-en-udgaven på fransk, italiensk, portugisisk og spansk. 1.1-udgaven indeholder disse sprog samt tre-i-en-udgaven på cebuano, finsk, tysk, ilokano, norsk, rumænsk og tagalog.

Foruden disse sprog indeholder den nye cd også Det Gamle Testamente på hebraisk samt Det Nye Testamente på græsk.

Kai Andersen, der er sekretær i Koordinationskomiteen for Skrifterne, siger, at formålet med den nye udgave er at »tilvejebringe et nyt redskab til studium af skrifterne«. Han siger, at den nye 1.1-udgave indeholder flere sprog for at øge tilgængeligheden for flere medlemmer.

Standardudgaven er mere anvendelig til almindelig læsning af skrifterne, men ved at klikke på udgaven med hjælpematerialer er der adskillige muligheder, hvorved man kan fordybe sig yderligere i skrifterne. Udgaven med hjælpematerialer gør det muligt at sætte bogmærker og fremhæve sider, skrive noter i margenen og navigere rundt i letforståelige lektioner, der fortæller om cd'ens muligheder.

The Scriptures: CD-ROM Edition 1.1 (katalognr. 50315) kan købes på Kirkens distributionscentre eller bestilles på **www.ldscatalog.com**. I USA og Canada kan den bestilles på telefon (1)-800-537-5971. ■

Dødehavsruller udstilles i Europa

Brigham Young University's Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (FARMS) har sponsoreret en omrejsende udstilling om fundet og betydningen af Dødehavsrullerne. Denne udstilling har vist sig at være et effektivt missioneringsredskab i Europa.

Udstillingen har været med til at styrke forholdet mellem ledere og offentlige embedsmænd i europæiske lande og har gjort det muligt for Kirkens medlemmer at fortælle om deres tro til folk af andre trosretninger. Over halvdelen af dem, der har set udstillingen, er ikke medlemmer af Kirken.

Dødehavsrullerne, der er en samling bibelske og ikke-bibelske skrifter, som er fundet i huler ved Det Døde Hav i 1947, indeholder skrifter så langt tilbage som 300 f.Kr. I begyndelsen af 1990'erne kontaktede The Dead Sea Scrolls Foundation (Dødehavsstiftelsen) BYU for at drøfte muligheden for at udarbejde en elektronisk udgave af skrifterne. Den første database var færdig i 1999.

Udstillingen, som sluttede i maj, blev vist i Østrig, Belgien, De Britiske Øer, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien og Schweiz. ■

Tjenestedag i Centralamerika

Don Searle, Kirkens tidsskrifter

Medlemmer af Kirken i hele Centralamerika arbejdede den 9. april for at forbedre omgivelserne i deres lokalområde. Inden dagens afslutning havde de og nogle af deres naboer, som arbejdede sammen med dem, i alt arbejdet i 166.000 timer, svarende til én persons arbejde 24 timer i døgnet, 365 dage om året i lige knap 19 år.

Over 22.000 medlemmer af Kirken udførte sammen med ca. 1.800 af deres venner fra andre trosretninger tjenesteprojekter 258 steder i Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica og Panama.

Projekterne bidrog ikke blot til forbedringer i lokalområder, men de hjalp også Kirken og dens medlemmer med at skabe venskaber, bemærkede ældste W. Douglas Shumway fra De Halvfjerds, som også er førsterådgiver i Det Centralamerikanske Områdepræsidentskab. »Det var virkelig tilfredsstillende at se så mange af Kirkens medlemmer og andre deltage side om side med at rydde op, male og foretage reparationer, mens de nød hinandens selskab hele dagen.«

Ældste Shumway bemærkede, at fliden og ånden blandt medlemmerne gjorde indtryk på samfundets ledere. Han nævnte et eksempel, hvor

borgmesteren i Quetzaltenango, Guatemalas næststørste by, deltog i de sidste dages helliges kirkegang søndag, den 10. april, dagen efter tjenesteprojekterne. Borgmesteren var blevet så imponeret over de unge sidste dages hellige, som deltog i projekterne, at han i søndagsskolen sagde: »Jeg vil gerne lykønske jeres unge med de principper, som hjælper dem med at bevare deres moralske renhed. Når I fortsat holder fast i disse standarder, vil I fortsat opbygge vores samfund.«

I andre områder sluttede nogle indbyggere, som så, hvad de sidste dages hellige lavede, sig spontant til arbejdet eller hjalp ved at bringe dem vand eller forfriskninger. I Nicaragua var der forlydender om, at nogle af de indbyggere, som sluttede sig til projektet, var så betaget af de sidste dages hellige, at de inviterede missionærerne hjem til sig. Men de fleste udtrykte ganske enkelt taknemmelighed for det, som Kirkens medlemmer havde gjort. En mand, som er medlem af en komité for byfornyelse i Chalchuapa i El Salvador, forklarede, at en lokal park havde fået lov til at forfalde meget, og at de kommunale myndigheder ikke havde midler eller ansatte til at redde den. »Men nu har vi kunnet forbedre og forskønne den igen takket være de sidste dages helliges indsats på denne tjenestedag.«

Det var let at genkende projektets deltagere. I hele Centralamerika havde de hvide veste på med teksten »Hjælpende hænder« foran, samt bogstaverne »SUD«, som på spansk står for sidste dages hellige. På vestenes bagside identificeredes deltagerne som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige eller mormoner. Vestene med Kirkens navn er en idé, som har haft god effekt under lignende tjenesteprojekter i andre områder, især i Brasilien.

Lokale indbyggere var ikke de eneste, som lagde mærke til det arbejde, der blev gjort i områderne. Nyhedsmedierne, som blev informeret af repræsentanter for Kirkens informationsafdeling, rettede også opmærksomheden mod projektet. Nyhederne omtalte projektet i aviser i Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua og Costa Rica. Seks tv-kanaler i El Salvador bragte rapporter om tjenestedagen, samt en kanal i henholdsvis Guatemala, Honduras og Nicaragua. I San Salvador i El Salvador sendte en lokal radiostation nyheden om arbejdet, der var i gang, en time efter at de var blevet informeret om det.

En af tjenestedagens mere varige virkninger vil uden tvivl være de bånd, som blev styrket mellem sidste dages hellige og samfundets ledere. Mange kommuner stillede materialer til rådighed og tilbød vejledning til mange af projekterne, da medlemmerne af Kirken tilbød deres arbejde. Der blev planlagt projekter i samarbejde med lokalpolitikere. I en kommune i San Salvador arrangerede et medlem, som i det stille har arbejdet sammen med byrådet i en årrække, for eksempel på borgmesterens opfordring, at en gruppe frivillige ryddede op og malede i og omkring det lokale teater. I Santa Ana i El Salvador er hjælpeforeningspræsidentinden ansat på et plejehjem, som drives af katolske nonner. På nonnernes opfordring sørgede hun for, at nogle frivillige arbejdede udendørs, men også at nogle tilbød beboerne personlig pleje og omsorg.

FOTO: DON SEARLE

Medlemmer af Soyapango Stav i El Salvador lægger affald fra en motorvej i sække.

Mange medlemmer talte bagefter om den glæde, de følte ved at tjene. Mange sagde også, at de følte, at tjenesten ville ændre folks opfattelse af Kirken. Én sagde: »Det siges, at ord overbeviser, men at handlinger overvinder.« ■

Yderligere forslag til fællestid i september 2005

Følgende er yderligere forslag, som lederne i Primary kan bruge sammen med Fællestid, der findes i Liahona *i september 2005. Se lektioner, instruktioner og aktiviteter, der passer til disse forslag i »Vælg den rette vej og bliv lykkelig« på side L4 og L5 i* Lille Liahona *i denne udgave.*

1. Fortæl børnene om en vigtig meddelelse, som du har fået, som f.eks. et barns fødsel eller en anden glædelig familiebegivenhed. Hvordan fik du meddelelsen? Hvordan ville du viderebringe en vigtig meddelelse i dag? Vis billede 5-7 fra Primarypakken (statue af englen Moroni på et tempel). Spørg børnene, hvem det er på billedet. Hvorfor blæser han i en trompet? Hvilket vigtigt budskab har han at sende ud i verden? Brug materialet fra Joseph Smiths Historie 1:27-67 til at fortælle beretningen om Mormons Bogs tilblivelse. Skriv nogle spørgsmål, som gennemgår beretningen på hvert sit stykke papir (se *Undervisning, den største kaldelse,* 1999, s. 68-70), og læg dem i en pose. Syng en sang eller salme, mens posen med spørgsmålene går frem og tilbage mellem rækkerne. Stands musikken tilfældigt, og bed det barn, som sidder med posen, om at vælge og svare på et spørgsmål med hjælp fra de børn, der sidder på hver side af ham eller hende, indtil alle spørgsmål er besvaret. Giv hver klasse og dens lærer et skriftsted fra Mormons Bog, som de skal gennemgå (vælg skriftsteder, som har lærdomsmæssig betydning, som f.eks. 2 Nephi 31, Mosiah 2-5, 3 Nephi 11-13, 18 osv.). Lad hvert barn med lærerens hjælp finde en kort lærdom i skriftstedet, som ville være et vigtigt budskab til verden, som f.eks. »Bed … i jeres familie« (3 Nephi 18:21). Bed hvert barn om at komme op foran i klassen og sige sit budskab fra Mormons Bog til verden.

2. Rådfør dig i forvejen med biskoppen eller grenspræsidenten, og bed to eller tre medlemmer om at bære deres vidnesbyrd om velsignelserne ved at betale tiende (om muligt også en af de unge voksne eller et barn). Lær børnene om tiendeprincippet. Understreg, at tiende er et af de grundlæggende krav i Tro på Gud-programmet (se *Tro på Gud*-hæftet, s. 4), samt fokuseringen på en aktivitet i kapitlet »Udvikling af talenter« (s. 10). Bed et medlem af biskoprådet eller grenspræsidentskabet om at komme og tale med børnene om, hvad tiende bruges til. Hjælp hvert barn med at udsmykke en lille æske, dåse eller kuvert, hvor han eller hun kan opbevare sin tiende. Giv hvert barn en tiendeblanket, og lær hver især at udfylde den. Forklar, at vi giver vores tiende til et medlem af biskoprådet eller grenspræsidentskabet og mødes med biskoppen eller grenspræsidenten til tiendeinterview. Præsenter dem, der skal bære vidnesbyrd om velsignelserne ved tiende, og bed dem om at fortælle om deres oplevelser.

3. Forklar, at en persons navn er vigtigt, både for personen selv og for dem, der elsker ham eller hende. Fortæl børnene om dit navn og dets betydning. Blev du opkaldt efter en anden? Hvorfor valgte dine forældre det navn? Bed to eller tre børn om at fortælle om deres navn. Få børnene til at sige følgende fra Mine Evangeliske Standarder: »Jeg vil omtale vor himmelske Faders og Jesu navn med ærbødighed. Jeg vil ikke sværge eller bande.« For at hjælpe os med at huske ham, har Jesus Kristus mange navne. Saml følgende på en bakke: (1) en sten, (2) noget brød, (3) et vintræ eller et billede af et vintræ (4) en tegning eller et billede af solen (5) en globus af jorden eller billede 600 (Verden) fra Evangelisk kunst, (6) Evangelisk kunst 403 (Det første syn), (7) billede af en fårehyrdes stav eller små lam, (8) Evangelisk kunst 227 (Jesus beder i Getsemane have) samt (9) en kongekrone. Hver af disse ting repræsenterer et af Jesu Kristi navne, som findes i følgende skriftsteder: Klippe – Helaman 5:12, livets brød – Joh 6:47-48, vintræ – Joh 15:5,

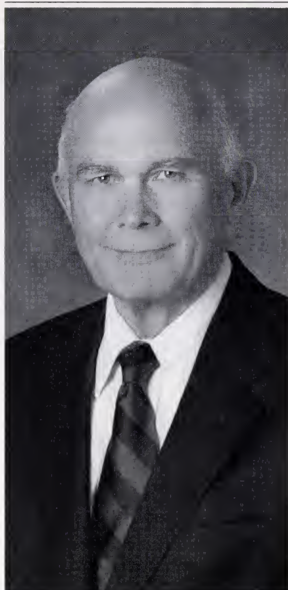
verdens lys – Joh 8:12, skaber – Mosiah 3:8, elskede Søn – JS-H 1:17, den gode hyrde – Joh 10:11, Frelser – L&P 43:34, konge – L&P 45:59. Skriv skriftstedshenvisningerne, men ikke navnene, på tavlen. Bed børnene om at læse skriftstedshenvisningerne og finde de navne på Jesus, som tingene repræsenterer. Tal om, hvad Jesu Kristi forskellige navne lærer os om ham. Mind børnene om, at når vi bliver døbt, og når vi tager nadveren, påtager vi os Herrens navn. Bær vidnesbyrd om, at vi holder vore pagter, når vi bruger vor himmelske Faders og Jesu navne ærbødigt og ikke bander eller bruger grimme ord. ■

De taler i dag

Ældste Oaks taler for et liv i det stille og stadig pligttroskab

I en udsendelse fra Kirkens Uddannelsessystem formanede ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum de unge voksne til at søge en tilværelse i stadig, stille pligttroskab og at stræbe efter en fast partner at komme sammen med. Udsendelsen blev sendt fra et stavscenter i Oakland i Californien den 1. maj.

For at give en formel til efterlevelse af evangeliet citerede ældste Oaks Adlai Stevenson, en tidligere demokratisk præsidentkandidat i 1952 og 1956. Stevenson sagde: »Det, vi har brug for, er ikke korte, hektiske, følelsesmæssige udbrud, men en stadig, stille pligttroskab livet igennem.«

Ældste Dallin H. Oaks

Denne stadige, stille pligttroskab betyder, når den overføres på efterlevelse af evangeliet, at efterleve evangeliet ved at blive 100 procent sidste dages hellig 100 procent af tiden, sagde ældst Oaks.

Ældste Oaks brugte adskillige eksempler til at belære om, hvordan det kan være åndeligt skadeligt at overdrive retfærdige mål, idealer eller lærdomme. »Men overdreven fokus på mål kan få en person til at glemme betydningen af retfærdige midler,« sagde han. »Når det sker, kan en prisværdig, stille pligttroskab forvandles til farlig og hektisk overdrivelse.«

Under mødet, som varede en time, omtalte ældste Oaks også den tiltagende apati blandt unge voksne, når det gælder en fast at komme sammen med og at påtage sig familiemæssige ansvar som ægteskab. Han udtrykte sin bekymring over, at dating har erstattet det at »hænge ud« med andre.

»I modsætning til at hænge ud er dating ikke en holdsport,« sagde ældste Oaks. »Dating er at gå sammen to og to for at opleve et samvær og midlertidigt engagement, der kan føre til ægteskab.«

Han påpegede, at gennemsnitsalderen for indgåelse af ægteskab blandt unge voksne i Kirken er steget, og at det gennemsnitlige antal børn, der fødes af sidste dages hellige ægtepar, er faldet. Ældste Oaks tilskrev ligegyldigheden over for dating og ansvar som voksne de kulturelle strømninger og tv.

Ældste Oaks opfordrede de unge voksne til at følge enkle mønstre for dating. Han opfordrede de unge voksne til at definere en date efter, om manden har planlagt en date, betalt for en date og været alene sammen med hende.

»Mine unge, enlige venner: Vi råder jer til at kanalisere jeres samvær med det modsatte køn til et mønster med dating, som har mulighed for at udvikle sig til et ægteskab,« sagde ældste Oaks.

Han sluttede af med at opfordre tilhørerne til at følge disse korrekte principper ved at kontrollere sig selv.

Ældste Holland råder dimittender til at sætte Gud først

I en dimissionstale den 23. april opfordrede ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum dimittender fra BYU i Idaho til at være taknemmelige, have tro på fremtiden og sætte tjeneste af Gud frem for verdslige anliggender.

»Jeg ønsker af hele mit hjerte at give jer blot tre ting med på vejen, selv om der er så meget mere, jeg gerne ville sige,« sagde han.

Ældste Holland bad for det første dimittenderne om at være Gud taknemmelig og dernæst være taknemmelige over for andre, som hjælper dem. »Der er intet, som I har, som han ikke allerede har meget mere af. Det eneste, som han måske ikke har, men bestemt fortjener, er jeres taknemmelighed og loyalitet, jeres værdsættelse og hengivenhed, kort sagt: Jeres kærlighed.«

Ældste Holland citerede L&P 59:7 for at beskrive taknemmelighed som det tredje bud bag »Du skal elske Herren«, og »Du skal elske din næste som dig selv« (se L&P 59:5-6). »Taknemmelighed er noget, der ikke koster os noget, men betyder alt, når vi modtager den,« sagde han.

Dernæst sagde ældste Holland, at det bekymrede ham med de triste synspunkter, der hersker i kandidaternes aldersgruppe. Nogle, sagde han, spørger, hvorfor det betyder noget at få en uddannelse, blive gift eller stifte familie, hvis verden er så

Ældste Jeffrey R. Holland

usikker. Han svarede således på disse spørgsmål: »Vi må aldrig på noget tidspunkt tid eller under nogen omstændigheder lade frygt og frygtens fader (Satan selv) lede os bort fra vores tro og en trofast levevis. Fremtiden har altid været usikker.«

De unge bør derimod have tro og fortsat udvikle sig, leve og glæde sig, sagde han.

»Gud venter ivrigt på en mulighed for at besvare jeres bønner og opfylde jeres drømme, ligesom han altid har gjort,« sagde ældste Holland. »Så bliv ved med at bede, bliv ved med at drømme, og fortsæt jeres udvikling ›med tro i hvert et fodtrin.‹«

Han sluttede sin tale ved at fortælle om William Shakespeares beklagelse af kardinal Thomas Wolsey. Wolsey var Henrik den Ottendes rådgiver og fortrolige og på vej mod succes, rigdom og magt, da han langsomt begyndte at glemme, hvad der betød noget i hans liv.

Ældste Holland sagde, at Wolseys fald skete, »da hans ambitioner kom til at betyde mere end hans overbevisning, da hans korruption overgik hans troskab, da magt og rigdom skabte hungren efter materielle goder, som en hæderlig levevis ikke kunne tilvejebringe.«

Denne beretning har en »absolut afgørende betydning« for dimittenderne, sagde han.

Ældste Holland sagde: »Nu, hvor I står på tærsklen til jeres lyse og skønne fremtid, kan himlen fratage jer denne tid, netop dette øjeblik, enhver spirende smag I måtte få for rigdom eller magt eller verdslig vinding … Jeg beder jer om ikke at lade jeg lokke af gerrighed og griskhed eller stræben efter uretfærdigt herredømme over jeres medmennesker.«

Ældste Holland opfordrede dimittenderne til at udøve retfærdighed i deres liv og sluttede ved at fremhæve, hvor vigtigt det er at sætte Gud i første række.

»Husk, at til syvende og sidst vil Gud kun se på, om I har rene hænder, ikke om I har hænderne fulde af rigdom,« sagde ældste Holland.

Ældste Bednar opfordrer studerende til at have en »skarp opfattelsesevne«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum sagde til de studerende på BYU, at deres fremtidige succes og lykke i høj grad vil blive målt efter deres evne til at have en »skarp opfattelsesevne« (se Mormon 1:2). Denne evne er en åndelig gave og en betingelse for dømmekraftens gave, sagde han i en tale den 10. maj.

»Søskende, når vi er velsignede med disse åndelige gaver, vil vi ikke fare vild, vi vil ikke komme på vildspor, og vi vil ikke blive fortabt,« sagde han.

Ældste Bednar forklarede, at en skarp opfattelsesevne indebærer at se, observere og adlyde. Han fortalte, hvordan det at være hurtig til at opfatte det eksempel, som den afdøde ældste David B. Haight er, stadig er en velsignelse for ham, nu hvor han er medlem af De Tolv Apostles Kvorum.

I juni 2004 deltog ældste Bednar i Kirkens Undervisningskomités møde på BYU i Idaho, hvor han var rektor. Ved mødets slutning bad præsident Gordon B. Hinckley ældste Haight om at bede afslutningsbønnen. Ældste Haight kæmpede adskillige gange for at rejse sig fra stolen, men han kunne ikke. Da sagde præsident Hinckley til ældste Haight, at det ikke gjorde noget og antydede derved, at han ikke behøvede at rejse sig. Ældste Haight svarede: »Præsident, jeg er nødt til at rejse mig.« Efter yderligere forsøg fik han rejst sig og bad bønnen.

Ældste David A. Bednar

Ældste Bednar fortalte, at ved denne oplevelse lærte han om værdighed og ydmyghed, som altid bør være til stede i vore bønner.

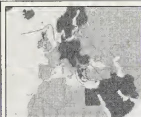
For at illustrere hvordan man kan have en skarp opfattelsesevne, henviste ældste Bednar til to profeter i Mormons Bog. Efter at have citeret Mormon 1:2 sagde ældste Bednar, at Mormon allerede som 10-årig havde fået denne gave. Han fortalte endvidere, at profeten Nephi var i besiddelse af denne gave. Ældste Bednar henviste til forbindelsen mellem Nephi og Ånden i 1 Nephi 11-14 og sagde, at Nephi 13 gange får besked på at søge. At søge, sagde ældste Bednar, er grundlæggende for at kunne lære.

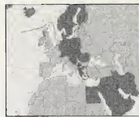
»Nephi havde ikke set det, han ønskede, han ville ikke have vidst det, han havde brug for, og han kunne ikke have gjort det, som han i sidste ende var nødt til, hvis han ikke havde haft en skarp opfattelsesevne,« sagde ældste Bednar.

Ældste Bednar sagde, at en skarp opfattelsesevne er en betingelse for og en forberedelse til dømmekraftens gave. »Dømmekraft er lys til beskyttelse og vejledning i en verden, som bliver mørkere og mørkere,« sagde han.

Ældste Bednar citerede præsident George Q. Cannon (1827-1901), som var rådgiver i Det Første Præsidentskab under fire af Kirkens præsidenter, og fortalte at dømmekraftens ånd vil hjælpe os med at finde skjulte vildfarelser og ondskab hos andre og os selv og ligeledes finde det gode i andre og os selv.

»Vores opfattelsesevne hjælper os med at skelne mellem det relevante og det irrelevante, mellem det vigtige og det betydningsløse og mellem det nødvendige og det, der blot er dejligt,« sagde ældste Bednar. »At være begavet med opfattelsesevne åbner en horisont, som strækker sig langt længere end det, vi kan se med vore fysiske øjne eller høre med vore fysiske ører. At kunne opfatte og skelne er at se med åndelige øjne og føle med hjertet.« ■

Budskab fra områdepræsidentskabet

Et nyt vartegn for Europa

Den 10. september 2005 er det 50 år siden, indvielsen af Europas første tempel fandt sted. Templet i Bern i Schweiz blev planlagt, udformet og bygget med fremsyn og personlige ofre.

Mange af de hellige, som bidrog til at betale for dette smukke Herrens tempel, var oldebørn af de første hellige, som flyttede til Utah fra flere europæiske lande. Trofaste medlemmer gav alt det, de havde, for at forsvare deres familier på turen til Zion. Disse modige tidlige pionerer forlod den frugtbare jord i England, Tyskland og Norden for den øde, ufrugtbare Store Saltsødal. De forstod, at der ville blive krævet meget hårdt arbejde af dem. De udholdt prøvelser med åndelig bevidsthed og stor tro. I dag står vi skulder ved skulder med disse trofaste pionerer af europæisk herkomst, som gav så meget.

Løfterne i indvielsesbønnen for templet i Bern i Schweiz, som blev udtalt af præsident David O. McKay, giver håb og et positivt syn for hele Europa. »O Fader, vi føler, at det store behov i verden i dag er accept af Jesus Kristus og hans evangelium for at modstå de falske lærdomme, som nu forstyrrer freden for ærlige mænd og kvinder, og som underminerer troen hos millioner, hvis tro på dig har været svigtende og ustabil, fordi de endnu ikke er blevet præsenteret for frelsens evige plan.«

Ældste W. Craig Zwick

Dette kan kun ske, når vi hver især med ansvarlighed rækker ud til vores næste og venner med en indbydelse til at lytte til sandhedens budskab. På en ydmyg, profetisk måde søgte præsident McKay Herrens hjælp på vegne af os alle. »Med ydmyghed og dyb taknemlighed erkender vi din nærhed, din guddommelige vejledning og inspiration. Gør os endnu mere modtagelige for vores åndelige ansvar over for dig.«

Templet i Schweiz er et vartegn for hele Europa. Eftersom det var det første tempel, der blev indviet uden for USA, blev det en forløber for andre templer, som nu er blevet bygget over hele verden, og som også har det samme rene formål: Helliget Herren, Herrens hus.

En guldbelagt engel Moroni vil blive anbragt på det nybyggede spir ved templet i Bern. Det bliver et mægtigt nyt symbol på tidligere engle, som »havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk« (Åb 14:6). Husk, at det også var præsident McKay, som sagde: »Der er intet, som kan standse sandhedens fremgang med undtagelse af vores svaghed eller fiasko med hensyn til at gøre vores pligt. Ethvert medlem af Kirken burde være missionær.«

Statuen med englen Moroni kunne ikke blot blive placeret på det eksisterende spir på templet i Bern. Det krævede en ny stålramme, et stærkt og fast grundlag, for at Moroni kunne stå trygt og være i stand til at modstå de ødelæggende elementer. På samme måde blev den schweizisk-tysk-italienske mission, som blev oprettet i 1850 af Lorenzo Snow, en stærk og understøttende grundvold for alt det, som derpå skete i disse lande i de næste 150 år og også fremover.

I de sidste år er andre løfter blevet givet, efterhånden som lande, kirkebygninger og templer er blevet indviet til Herren. Disse profetiske løfter har efterladt en stadig større indflydelse på millioner af mennesker, som bor her. Vi skal hver især gøre vores del for at bidrage til at styrke og velsigne Europas åndelige mangfoldighed.

Når vi gør vores del godt, omfatter det vores personlige deltagelse i at

nå et nyt niveau for medlems-missionering. Det omfatter anvendelse af alt det, som ældste Perry har lært os i det sidste år om at øge antallet af dåb af nyomvendte. Jeres personlige deltagelse i dette øges og høsten af nye sjæle, som kommer til Kristus, vil have stor betydning. Børn og lærere i Primary, Unge Piger og Unge Mænd samt deres vejledere, Hjælpeforeningen og Det Melkisedekske Præstedømmes kvorummer skal alle være en del af denne nye opgave i missioneringen. »Forkynd mit evangelium« blev guddommeligt inspireret for os alle.

Vi skal nu tage udfordringen til at øge antallet af dåb af nyomvendte i hver af vore menigheder i hele Europa meget alvorligt. Det er præcis den velsignelse, der blev nedkaldt over os af præsident David O. McKay for 50 år siden, da han indviede templet i Schweiz. Han sagde: »Som et af midlerne til at forene børn i et fredens og kærlighedens bånd, bliver dette tempel og andre af Herrens hellige huse rejst i dit navn. Øg vores ønske, o Fader, til at yde en endnu større indsats mod fuldbyrdelsen af din hensigt, at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for alle dine børn.«

Vores udfordring er at bygge på denne arv af stærke og trofaste pionerer. Vi skal nu styrke sandhedens grundvold i hvert af de europæiske lande. Vi har et helligt ansvar for at forblive her og være en integreret del af en åndelig base, som værdsætter den traditionelle familie og udviser en varig tro på Gud og hans Søn, Jesus Kristus. Arven fra vores europæiske brødre og søstre fra generation til generation har altid været centreret om Gud og skal forblive det for at vokse i styrke og dyd.

Vi skal *alle* være frimodige i vores erklæring om sandheden. »For Gud har ikke givet os en fej ånd, men en ånd med kraft og kærlighed og besindighed. Skam dig derfor ikke ved vidnesbyrdet om vor Herre« (2 Tim 1:7-8). Paulus profeterede om en tid, hvor mennesker ikke ville finde sig i den sunde lære, og at de ville vende det døve øre til sandheden, men han sagde også, at Herren ville stå os bi og give os kraft (2 Tim 4:3, 4, 17).

Ligesom englen Moroni vil blive sat på en ny platform af stål, er det vores udfordring at opbygge og oprette Kirken på en solid grundvold. Ligesom de første pionerer har ofret og bygget en solid grundvold for Kirken her i Europa, skal vi spørge os selv: »Hvad er vi villige til at gøre for at fortsætte med at opbygge og oprette Kirken på denne solide grundvold?« ■

Ældste W. Craig Zwick

Seminarafslutning og superlørdag i Aarhus Stav

FOTO: GUDNASON

Sofie Mølholt og Sarah Holm Larsen.

Årets afslutning på seminar og institut afvikledes lørdag den 5. juni i Aarhus. Som vanligt var Ronald Gudnason på podiet med computerlysshow og ros til de unge, som igen i år havde kæmpet med og fuldført deres studier i seminar.

Efter velkomst til præsident Ryttersgaard og specielt de unge blev talerstolen overdraget til Sara Holm Larsen fra Fredericia.

Sara fortalte om sine erfaringer med fire års seminar. Lære og Pagter havde gjort et stort indtryk på hende. Joseph Smiths prøvelser og alt det, Emma Smith må have gennemgået, havde efterladt et varigt indtryk på Sara. »Mit vidnesbyrd er kommet gennem seminar,« sagde Sara. L&P 9:3-9 og Mormons Bogs løfte om, at Herren vil høre vores bønner og vidne om sandheden, har gjort på Sara.

Sofie Mølholt fra Frederikshavn havde ligeledes fuldført seminarprogrammet. Sofie fortalte, at på trods af hendes skepsis var det at deltage i seminar det bedste, hun havde gjort. »At deltage i seminar var en klog beslutning,« sagde Sara. Sara fortalte, at hendes vidnesbyrd om evangeliet var vokset meget, og hun har fået mange åndelige vidnesbyrd og oplevelser. Hjælp til at løse opgaver er kommet til hende fra Herren.

Efter en start med at løse opgaverne til seminar lige inden mødet har Sofie de sidste tre år løst opgaver dagen efter seminarmødet. Gang

FOTO: GUDNASON

Ronald Gudnason taler til de unge.

på gang har Sofie følt, hvor vigtige skrifterne er, og hjælp til at overvinde nervøsitet og angst er kommet gennem læsning i skrifterne.

Bror Gudnason udfordrede de unge til en kort jagt i mesterskriftsteder gennem billeder fra lysshow. Tre pakker M&M var på spil. Det ville alle kæmpe for.

Det var også Paulus og hans rejser, som var blevet studeret i dette seminarår, og bror Gudnason præsenterede et udkast af de breve, de unge havde skrevet »til« Paulus. Disse breve blev efterfulgt af SMS'er sendt til Paulus. Et rigtigt morsomt indlæg.

Præsident Ryttersgaard sagde, at for at få et vidnesbyrd fra skrifterne krævedes det, at man åbnede dem, ellers var de bare fyld på hylden. Det Nye Testamente er skrevet af mennesker, som kendte Kristus personligt og gik med ham. Selvom vi snubler, og det gør vi alle, er det fantastiske budskab, at Kristus samler os op og hjælper os til ophøjelse, sagde præsident Ryttersgaard. Herefter afsluttede stavspræsidenten med en forklaring om Guds fulde rustning som omtalt i Ef 6:11.

Familierne Rosenkilde og Kreiberg fra Aarhus Menighed havde sørget for, at alle blev tanket op også fysisk ved at tilberede og stille ét dejligt måltid frem. Man mindes tilbage til den tid, hvor det var vores »gamle« forældre, som havde køkkentjans.

Superlørdag betyder dans, dans og dans. Pigerne var meget aktive på gulvet. Drengene aktive. Der blev snakket, danset og snakket. Drengene har måske en tendens med at brænde ud på dansegulvet lidt før pigerne, men det kan en dåse Root Beer somme tider forandre. Bare tanken om Root Beer fik et par af drengene til at smutte på gulvet til en ekstra sving om eller to.

En rigtig fornøjelig dag hvor det åndelige såvel som det mere timelige blev tilfredsstillet. ■

John Hendriksen,
Aarhus Menighed

Ann og Truman Madsens foredrag for Unge Voksne

Kirken i Søborg – den 18. maj 2005

»Jeg vil stå i København. Jeg vil stå for Joseph Smith« – Ann Madsen. »Nutidens kristendom. Det er den kirke og religion, som Joseph Smith begyndte. Han havde besøg fra tidligere profeter og modtog alle de gamle profeters ånd og magt fra dem« – Truman Madsen.

Ann og Truman Madsen talte til de unge voksne og omkring 300 andre onsdag den 18. maj 2005 i stavscentret i Søborg.

Søster Madsen indledte aftenen med at tale om sin egen omvendelse og opnåelse af et vidnesbyrd om Mormons Bog.

Bror Madsen fortalte om de vidnesbyrd og erfaringer, som de, der var tættest på Joseph Smith, havde.

Søster Madsen

Søster Madsen fortalte, at hun som 13-årig besluttede sig til at læse Mormons Bog og derpå bede om den. Mens hun hver aften læste, kom hun godt ind i den og havde svært ved at afbryde og gå i seng. Hendes far råbte op ad trapperne og mindede hende om at gå i seng. Hun gik ind i sit klædeskab, tændte lyset og fortsatte med at læse. En aften åbnede faderen døren til skabet, så hun faldt ud, og spurgte: »Hvad laver du?«

Læser Mormons Bog. Han lukkede smilende skabsdøren.

Da hun var færdig med at læse bogen, bad hun. Hun ønskede at vide og planlagde at bede længe. Til sidst fik hun en varm følelse i sin krop, og hun vidste, at Mormons Bog var sand, og at Joseph Smith var Guds profet.

Søster Madsen talte om sin bedstefar, der sluttede sig til Kirken i Danmark omkring 1850. Han blev kaldet på mission og tjente i syv år i Danmark. Han blev flere gange sat

i fængsel for at forkynde. Da han var i et fængsel i tre måneder omvendte han fangevogteren.

Bror Madsen

Bror Madsen fortalte om de vidnesbyrd og erfaringer, som de, der var tættest på Joseph Smith, havde.

Lucy Mack Smith, hans mor, troede på Joseph helt fra den første åbenbaring.

Wilford Woodruff ønskede, da han var i tyverne, at finde nogen, som ikke blot troede på Jesus Kristus, men havde set ham. Da han første gang hørte Joseph tale og fortælle om sin oplevelse, troede Wilford Woodruff på ham. »Joseph er som et lag af guld, skjult for det menneskelige øje,« sagde han.

John Taylor, som blev født i England, flyttede til Canada, blev omvendt af Parley P. Pratt, rejste til Kirtland i Ohio, var trofast over for profeten og blev hos ham i Carthage Jail, da Joseph blev dræbt.

»Joseph Smith … har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse … end noget andet menneske. Det Joseph indledte vil forberede hele verden til Jesus Kristus,« sagde han.

Heber C. Kimball, som var en håndens mand, havde vanskeligt ved at lære hebraisk af Joseph. Det tog en hel lektion at lære en vokal. Heber var den første missionær i udlandet. Han omvendte 2000 personer på seks måneder i England.

Joseph sagde om ham, at han er trofast mod sine pagter, trofast som Johannes den elskede.

Heber sagde om Joseph, at når profeten bar sit vidnesbyrd skinnede hans ansigt lyst og klart.

Joseph Smith lærdomme

Bror Madsen fortalte om Joseph og hans lærdomme.

Joseph sagde: »Hvis I vil adlyde de første principper og ordinancer i evangeliet, nemlig tro, omvendelse, dåb og modtage Helligåndsgaven, vil resultatet blive, at I vil vide, at jeg er Guds profet.«

Joseph skabte et storslået samfund – Zions stave. Disse tilkendegav kærlighed. Kærlighed fra Gud, som gør os i stand til at elske hinanden og elske dem, som ikke elsker os. Ingen hævngerrighed – lad loven ske fyldest. Overlad det i Herrens hænder.

Idet bror Madsen bar sit vidnesbyrd, sagde han:

»Kristus taler – der er apostle her nu. Der er templer her nu. Vi kan nærme os Kristus. Vi kan blive, som han er. Det er mere end frelse. Vi kan ændre os, så vi bliver, som han er. Præsident Hinckley er Joseph Smiths efterfølger. Joseph var en profetmager. Præsident Hinckley ved, at den første åbenbaring er sand. Det er grundlaget for Riget. Vi kan vide, at det skete.«

Han forklarede, at judaisme, kristendom og islam alle lærer os, at Gud er større end os. Denne lærdom kom fra Platon og Aristoteles.

Joseph – en 14-årig dreng – sagde: »Jeg så to personer.«

Vi er skabt i deres billede, ligesom en kongelig familie er vores skæbne at blive som Gud. Det forbillede er her nu, og vil ikke blive fjernet.

Bror og søster Madsen sluttede med personlige beretninger om deres forlovelsestid og ægteskab. De blev beseglet for tid og evighed af præsident David O. McKay.

»Drømme går i opfyldelse. Hav altid tillid, mod og venlighed i jeres ægteskab,« rådede de.

»Når den dag kommer, hvor vi står foran Herren, vil vi kende og erkende Faderen, Sønnen, profeterne og Joseph Smith,« sagde Truman Madsen. ■

Bror Bauer

Templets 1-årsdag

Med slutningen af maj kom smukke minder om al spændingen for et år siden med åbenthusarrangementet, der varede tre uger, samt den mindeværdige dag, den 23. maj, hvor Herrens profet, Gordon B. Hinckley, indviede templet i København.

Med dette smukke nye tempel fik vi to udfordringer, som ikke umiddelbart var synlige for de fleste medlemmer. Vi skulle ændre kendte vaner med 1) templets drift og 2) tempelbesøg.

I Europa har vi været vant til vore templer i Schweiz og Stockholm (samt Frankfurt, London og Madrid),

FOTO: KURT BALAZS

Templet i København.

som bemandes af fuldtidsansatte og stort set drives ved hjælp af amerikanske missionærer. Som »lille« tempel har vi ingen ansatte og ingen udenlandske missionærer.

Vi har haft stor succes med at imødekomme denne første udfordring. Uden erfarne koordinatorer har vore 14 koordinatorer virket problemfrit fra den første session. Ordinancerne, kontoret, gæstehjemmet og vedligeholdelsen ude og inde – alt bliver udført af vore vidunderlige, hengivne tempeltjenere og frivillige hjælpere. Vi føler, at vores vigtigste mål, at være et tilflugtssted med kærlighed, fred og lys borte fra verden, hvor hellige ordinancer omhyggeligt bliver udført, er nået.

Vi har stadig et stykke vej at gå med hensyn til at ændre et halvt århundredes vaner med tempelbesøg. De hellige er vant til en eller to uger med tempelture om året med gode faciliteter på gæstehjemmet. Mange ordinancer blev udført i en kort, koncentreret tidsperiode. Mange har imidlertid endnu ikke ændret deres adfærd til den nye vision med personlig målsætning og regelmæssig deltagelse i stedet for årlige ture.

I almindelighed er deltagelsen i templet god, og tusinder af ordinancer bliver udført. Men der er plads til forbedring. Vi i templet og vore præstedømmeledere i stavene har tillid til, at medlemmerne i det kommende år i højere grad vil forstå den nye vision. Når biskopråd og ledere i kvorummer og hjælpeorganisationer fokuserer på menighedsture og personligt ansvar, vil velsignelserne og glæderne ved regelmæssig tempeldeltagelse øges. Vil det kræve ofre af tid og midler? Selvfølgelig.

I et brev til hele Kirken samt i de sidste konferencetaler har Det Første Præsidentskab bedt os om at **mangedoble** vores indsats i tempeltjenesten (L&P 127:4). Som altid er det op til os at handle. Må Herren velsigne jer, mens vi udfører hans store plan til frelse for hele menneskeheden. Kom til templet, du er meget velkommen. ■

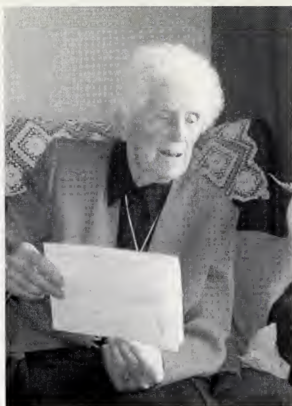
Tempelpræsident Dee V. Jacobs

100 års fødselsdag i Århus

Torsdag den 21. april kunne Anni Hallum, medlem af Århus Menighed, fejre sin 100 års fødselsdag.

Anni Hallum blev medlem af kirken som 61-årig i Sønderborg og flyttede nogle år senere til Århus, hvor hun igennem tiden har virket meget aktivt i kirken. Hun har ikke været bange for at tage fat, når der skulle laves mad til større sammenkomster for både medlemmer og missionærer og har også været en flittig besøgslærerinde, mens hun kunne.

FOTO: JESPER ANDERSEN

Den friske fødselar, Anni Hallum, fejrer sin 100 års fødselsdag.

Hun bor stadig i den lejlighed, hun flyttede ind i, da hun kom til byen. Her laver hun selv sin mad og nyder sin store, blomstrende altan.

I sine »yngre dage« (omkring de 80 år) gik hun til bowling og vandt flere medaljer. Hun holder sig fortsat i form med en daglig travetur med rollatoren i kvarteret, hvis vejret tillader det, og ellers går hun nogle omgange på altanen og får på den måde alligevel frisk luft og motion hver dag.

Selv om det kniber med hørelsen og efterhånden også med synet, kommer Anni Hallum fortsat aktivt i kirken og er et stort eksempel for mange ved sin trofasthed. ■

Lise Andersen,
Aarhus Menighed

25789 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)